

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session extraordinaire 1939	N° 113		Buitengewone zitting 1939
	SEANCE du 14 juin 1939	VERGADERING van 14 Juni 1939	

PROPOSITION DE LOI

prorogeant, en faveur des mécaniciens-dentistes belges, le régime transitoire institué par l'arrêté royal du 1^{er} juillet 1929 pour l'obtention du diplôme de dentiste.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi déposée le 16 juillet 1936 (sous le n° 72) par feu M. Vandemeulebroucke étant devenue caduque par la dissolution du Parlement, nous avons l'honneur de vous présenter une nouvelle proposition.

Cette proposition de loi que nous avons l'honneur de déposer sur le bureau de la Chambre tend à accorder aux mécaniciens-dentistes belges lésés par les arrêtés royaux du 1^{er} juillet 1929 et du 1^{er} juin 1934, un nouveau et dernier délai qui permettra à ceux d'entre eux qui, conformément aux dispositions de l'arrêté royal du 1^{er} juillet 1929, désirent subir les examens pour l'obtention du diplôme de dentiste, de bénéficier des dispositions prévues aux articles 4 et 5 du susdit arrêté royal.

L'article 4 établissait, pour une période transitoire actuellement expirée, certaines dispenses au profit de tous les récipiendaires âgés de 28 ans au 31 décembre 1929, pour autant qu'ils puissent justifier d'une certaine pratique de l'art dentaire; pendant cinq ans, il leur était possible de se présenter à l'examen de dentiste sans être porteurs d'un certificat d'études moyennes et d'un certificat constatant qu'ils avaient suivi avec assiduité pendant deux années les cours d'une université ou d'une école spéciale agréée.

Le bénéfice de ces dispositions fut réservé à tous les candidats praticiens, sans autre distinction que celle de leur âge.

C'est contre cette distinction d'âge que nous nous élevons.

Les candidats praticiens ainsi écartés des examens et qui n'ont pas terminé leurs humanités se trouvent dans l'im-

WETSVOORSTEL

tot verlenging, ten bate van de Belg zijnde tand-technici, van het overgangsregime ingesteld bij Koninklijk besluit van 1 Juli 1929, voor het bekomen van het diploma van tandarts.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Daar het wetsvoorstel ingediend op 16 Juli 1936, onder n° 72, door wijlen den heer Vandemeulebroucke, verviel ten gevolge van de ontbinding van het Parlement, hebben wij de eer U een nieuw voorstel aan te bieden.

Het wetsvoorstel dat wij aldus de eer hebben ter tafel te leggen, strekt er toe, aan de tandtechnici benadeeld door de Koninklijke besluiten van 1 Juli 1929 en van 1 Juni 1934, een nieuwen en laatsten termijn te verschaffen om degenen onder hen die, overeenkomstig de bepalingen van het Koninklijk besluit van 1 Juli 1929, voornemens zijn de examens te ondergaan tot het bekomen van het diploma van tandarts, te laten genieten van de bepalingen voorzien bij de artikelen 4 en 5 van gemeld Koninklijk besluit.

Door artikel 4 werden, voor een overgangstijdperk dat thans verstreken is, sommige vrijstellingen verleend ten bate van alle examinandi die, op 31 December 1929, 28 jaar oud waren, wanneer zij konden bewijzen zich, gedurende vijf jaar, met practisch tandheelkundig werk te hebben beziggehouden; zij konden tot het tandartsexamen worden toegelaten zonder houder te zijn van een getuigworden toegelaten, zonder houder te zijn van een getuig-schrift waaruit blijkt dat zij, gedurende twee jaar, nauwgezet de lessen hebben gevolgd in een Universiteit of in een erkende bijzondere school.

Het genot van die bepalingen werd voorbehouden aan al de praktiseerende kandidaten, zonder ander onderscheid dan hun ouderdom.

Dit onderscheid van ouderdom kunnen wij niet aanvaarden.

De aldus van de examens geweerde praktiseerende kandidaten die hun humaniora niet hebben volcidingd, be-

possibilité, en vue de l'obtention du grade de licencié en sciences dentaires, de réussir l'examen d'admission à l'université en raison de leur âge et de leur situation sociale et familiale.

Au surplus, l'arrêté royal du 1^{er} juin 1934 vint encore aggraver la situation des mécaniciens-dentistes; en effet, écartés du bénéfice des dispositions transitoires instituées par la loi du 5 juin 1929, ces praticiens continuaient l'exercice de la prothèse dentaire lorsque cet arrêté royal, en son article 4, vint leur interdire la prise d'empreinte, le placement d'appareils de prothèse bucco-dentaires et toute manœuvre s'y rapportant, cela sans qu'aucune compensation leur fut offerte.

Ainsi, les mécaniciens-dentistes se trouveront bientôt dans l'impuissance de gagner leur vie, s'ils ne s'élèvent pas au grade de dentiste, tant le métier de petit façonnier devient dur, de par la concurrence des grands laboratoires spécialisés dans la prothèse dentaire.

La prorogation demandée s'appliquerait aux mécaniciens-dentistes belges s'ils établissent qu'ils ont été occupés, en Belgique, pendant six années, à des travaux pratiques d'art dentaire dans les services dentaires de l'armée, chez un médecin exerçant la profession de dentiste ou chez un dentiste diplômé.

vinden zich in de onmogelijkheid, ten einde den graad van licentiaat in de tandheelkunde te bekomen, te slagen in het toelatingsexamen tot de Universiteit, wegens hun ouderdom alsook wegens hun gezins- en maatschappelijken toestand.

Daarenboven, werd, bij Koninklijk besluit van 1 Juni 1934, de toestand der tandtechnici nog moeilijker gemaakt; inderdaad, niet toegelaten tot het genot van de overgangsbepalingen ingevoerd bij de wet van 5 Juni 1929, bleven die praktijzjns de tandprothese uitoefenen tot wanneer hun, bij artikel 4 van gemeld Koninklijk besluit, verbod werd opgelegd wat betreft het nemen van mondafdrukken, het plaatsen van mond- en tandprothesetoestellen en iedere daarmee verband houdende behandeling, zonder dat hun eenige vergelding werd aangeboden.

Aldus zullen de tandtechnici weldra onmachtig zijn om hun brood te verdienen, indien zij niet tot den graad van tandarts opklimmen, daar het vak van klein vormbewerker moeizaam wordt, ten gevolge van de mededinging der groote laboratoria die in de tandprothese zijn gespecialiseerd.

De gevraagde verlenging zou van toepassing zijn op de Belgische tandtechnici die het bewijs leveren dat zij zich in België, gedurende zes jaar, met practisch tandheerkundig werk hebben beziggehouden, bij de tandheerkundige diensten van het leger, bij een geneesheer die het beroep van tandarts uitoefent, of bij ee ngediplomeerd tandarts.

Joseph PIERCO.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

Il est ajouté ce qui suit à l'article 50 de la loi du 21 mai 1929 sur la collation des grades académiques :

a) Les Belges seront admis à une dernière session d'examen de dentistes s'ils établissent qu'ils ont été occupés, en Belgique, *pendant six années avant le 1^{er} juin 1939*, à des travaux pratiques d'art dentaire dans les services dentaires de l'armée, chez un médecin exerçant la profession de dentiste ou chez un dentiste diplômé.

ART. 2.

b) Cette session permettra aux candidats trois examens.

ART. 3.

1° Par dérogation aux dispositions de l'arrêté royal du 1^{er} juillet 1929, seront déclarés avoir satisfait à l'examen de dentistes les récipiendaires qui obtiendront les 6/10 du total des points.

2° Le jury central prévu par le projet de loi sera présidé par l'Inspecteur Général de l'Hygiène du Royaume et composé, en outre, de deux autres membres dont l'un délégué par l'école de préparation du candidat et l'autre par tirage au sort entre les membres ayant siégé à titre dentaire dans les jurys de la période transitoire 1929-1935.

WETSVOORSTEL

EENIG ARTIKEL.

Aan artikel 50 van de wet van 21 Mei 1929 op het toekennen der academische graden wordt toegevoegd hetgeen volgt :

a) De Belgen worden tot een laatsten examentijd voortandartsen toegelaten, indien zij het bewijs leveren dat zij, in België, *vóór 1 Juni 1939, gedurende zes jaar*, zich met practisch tandheelkundig werk hebben beziggehouden, bij de tandheelkundige diensten van het leger, bij een geneesheer die het beroep van tandarts uitoefent, of bij een gediplomeerd tandarts.

ART. 2.

b) Tijdens dien examentijd mogen de kandidaten drie examens afleggen.

ART. 3.

1° In afwijking van de bepalingen van het Koninklijk besluit van 1 Juli 1929, worden de examinandi die 6/10 van het totaal der punten behalen, uitgeroepen als hebbende voldaan aan het examen voor tandarts;

2° De bij het wetsvoorstel voorziene examencommissie wordt voorgezeten door den Inspecteur-generaal der Volksgezondheid van het Rijk, en bestaat, daarenboven, uit twee andere leden, waarvan een afgevaardigd door de school waarin de candidaat zijn voorbereiding heeft genoten en de andere, bij loting aangewezen onder de leden die als tandheelkundigen zetelden in de examencommissies, tijdens de overgangsperiode 1929-1935.

Joseph PIERCO,
L. BAILLON.